

МОМЪКЪТ, КОЙТО ИЗЛИЗАЛ САМО НОЩЕМ

Превод от италиански: Иван Тонкин, 1999

chitanka.info

Някога много отдавна живеел един беден рибар с трите си дъщери.

Веднъж един момък поискал да се ожени за една от дъщерите му. Но момъкът излизал от къщи само нощем и заради това хората странели от него. Най-голямата дъщеря отказала да се омъжи за него, средната дъщеря дори и не искала да чуе за това, но най-малката се съгласила.

Направили сватбата през нощта и когато младоженците останали сами, женихът казал:

— Ще ти открия една тайна: аз съм омагьосан. Само нощем съм човек, а денем съм орисан да бъда костенурка. За да се освободя от тая магия има само един начин: след сватбата си трябва да се разделя с жена си и да се отправя на околосветско пътешествие, нощем като човек, а денем като костенурка. Ако до моето завръщане ми останеш вярна и в името на любовта понесеш всички несгоди, аз ще стана човек завинаги.

— Готова съм да го направя — отговорила жена му.

Тогава мъжът сложил на палеца ѝ един пръстен с диамант и казал:

— Този пръстен ще ти помага във всичко. Но го използвай само за добри дела.

Разсъмнало се и мъжът се превърнал в костенурка. С бавни стъпки костенурката се отправила да обикаля земята. А младата жена тръгнала към града да търси работа. По пътя тя срещнала жена с дете, което непрекъснато плачело.

— Дайте ми да го подържа на ръце и то ще престане да плаче.

— Добре ще е, ако успеете да сторите това — отговорила тя, — по цял ден плаче.

— Вълшебен диаманте — прошепнала младата жена, — нека момченцето да се смее, да танцува и да скача.

И детето веднага се засмяло, започнало да се смее и да подскача.

След това тя влязла в една хлебарница и се обърнала към стопанката:

— Вземете ме на работа и ще видите, че няма да съжалявате за това.

Стопанката се съгласила и младата жена се заловила за работа, като си повтаряла:

— Вълшебен диаманте, докато работя в тази хлебарница, нека всички да идват тук да купуват хляб.

От този ден хлебарницата постоянно се пълнела с купувачи. Един ден влезли трима млади граждани, видели красавицата и се влюбили в нея.

— Ако нощес ми отвориш вратата на твоята стая — казал ѝ единият, — ще ти дам хиляда франка.

— А аз — казал вторият — две хиляди.

— А аз — три — казал третият.

Тя взела парите на третия и през нощта го пустила незабелязано в хлебарницата.

— Почакай малко — прошепнала жената, — трябва само да замеса тестото, ако обичаш, помеси малко и ти.

Младежът се заловил да меси и месил, месил чак до сутринта. Вълшебната сила на диаманта не му дала да отдели ръцете си от тестото.

— Най-накрая, след като меси цяла нощ, ти успя да го замесиш! — усмихнала се жената и изгонила госта.

Вечерта тя се съгласила да пусне и втория младеж, взела двете хиляди франка и го помолила:

— Подухай малко огъня, че иначе печта ще угасне.

Момъкът започнал да духа, да духа... Бузите му се издували като ковашки мехове. Вълшебната сила на диаманта не му позволявала да се отдели от печта до сутринта.

— Ти искаше да дойдеш при мен, а цяла нощ остана да духаш огъня — упрекнала го на сутринта жената. — Хубава работа, няма що — и го изгонила навън.

На третата нощ тя пустила младежът, който ѝ обещал хиляда франка.

— Аз ще метна хляба в печта, а ти затвори вратата.

Момъкът затворил вратата, но вълшебната сила на диаманта я отворила. Така той цяла нощ затварял вратата, а тя се отваряла.

— Ще я затвориш ли най-сетне тази врата? Сега я отвори и си отивай.

Разгневените мъже завели в съда дело срещу нея. По онова време имало не само мъже стражари, а така също и жени стражарки.

Те арестували жените. Ето че четири жени стражарки дошли в хлебарницата, за да арестуват виновната млада жена.

— Вълшебен диаманте — прошепнала тя, — нека четирите стражарки да се карат и бият до сутринта.

И четирите жени стражарки започнали яростно да се бият до сутринта.

Тъй като четирите стражарки не се връщали с арестуваната, били изпратени четири стражари да ги търсят.

Младата жена ги видяла и вълшебната сила на диаманта ги заставила да играят на прескочикобила: един от тях се навеждал и си подлагал гърба, а друг се засилвал и го прескачал и на свой ред си подлагал гърба на третия...

В този момент към хлебарницата допълзяла една костенурка. Това бил мъжът на младата жена, който обиколил земята. Щом костенурката съзряла жената, тя тутакси се превърнала в прекрасен младеж.

Такъв той останал до края на живота си.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.